

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur Enoch, & Helias duæ oliuæ, & duo candelabra appellentur? Hi sunt
duæ oliuæ, & duo candelabra in conspectu Domini terræ stantes. Sectio
VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

tionis, quæ erat pinguiſſima, & vberriſſima, in quo genere Eccleſiam repræſentavit à Chriſto Domino fundatam *in cornu*, id eſt, in regno, & potentia: nam Zach. 1. quatuor cornua quatuor potentiſſima regna demõſtrant: vel etiam *in cornu*, id eſt, in loco forti, atque ſublimi. Dicitur etiam *Filius olei* propter pinguedinem: dedit enim Chriſtus operibus noſtris pinguedinem, hoc eſt, pretiũ, & vim mercedi per gratiam, quam noſtris mentibus infundit. Quarta eſt, quia quemadmodum oliua nunquàm folia deſtuunt: ita excellentibus quibuſq; Sanctis nunquàm deperit pulchritudo bonorum operum, iuxta illud Pl. 1. *Erit tanquam lignum, quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarum, quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo, & folium eius non deſuet.* Idem dicitur Hierem. 17. *Benedictus vir, qui confidit in Domino, & erit Dominus fiducia eius: & erit quali lignum, quod tranſplantatur ſuper aquas, quod ad humorem mittit radices ſuas: & non timebit, cum venerit æſtus, & erit folium eius viride, & in tempore ſiccitatis non erit ſollicitum, nec aliquando deſinet facere fructũ.* Eodẽ pertinet illud Olex 14. *Ero quali ros: Iſraël germinabit ſicut lilium, & erumpet radix eius ut Libani, & erit quali oliua gloria eius: etenim gloria oliua ea eſt, ut ei folia nunquàm excidant. Sed obſervanda eſt etiã eiusdẽ loci apud D. Hier. expoſitio. Ero, inquit, eis quali ros, ut fornacem Babylonicã, & caminiũ æſtuantis incendiũ meo rore reſtingã: Dominus enim nobis, qui indigemus eiſu miſericordia, & peccatorũ febribus æſtuamus, in rore convertitur. Cum autẽ nos Dominus ſuo rore reſperſerit, germinabimus, imò florebitur ſicut lilium, & mittemus radices noſtras ſicut arbores Libani, quæ quãtu in aũtũs coſurgunt vertice, tantum radice in ima demergunt, ut nulla tẽpeſtate quatiantur.*

Quinta ratio eſt propter pacem, quæ per oliuam ſignificatur: unde columba illa, quam emiſit Noẽ, & quæ rediens ramum oliuæ virentibus foliis in ore geſtauit Gen. 8. Spiritum ſanctum deſignavit, qui ceſſantibus aquis perſecutionum pacem in Eccleſiã inferit, ut eo loco interpretatur Beda. Quoniam igitur Enoch, & Helias eo tempore perſecutionem Antichriſti ceſſaturam, pacẽmque prædeſtinatis, & Eccleſiæ ſucceſſuram, appropinquantẽmque Sanctorum gloriam denuntiabant, meritò cum oliuis conferuntur. Sexta, & poſtrema propter miſericordiam, quam etiam oliua ſignificat: etenim Sancti omnes miſericordiæ operibus ſtudent, eaque potiſſimum acerbiffimo illo tempore Enoch, & Helias exercebunt. Quam ob cauſã meritò credi pot eſt figuratos eos fuiſſe in duobus illis Cherubim, quos Rex Salomon fecit in oraculo de lignis oliuarum, decem cubitorum altitudinis, textitque auro. 3. Reg. 6. Enim verò Cherubim ſignificant viros doctri-na, ac moribus excellentes, qui de lignis oliuarum efformati deſcribuntur, hoc eſt, miſericordiæ, & charitatis operibus quodammodo confecti, decem cubitorum altitudinis propter decem præceptorũ non vulgarem, ſed perfectam obſervationem: erant enim tecti auro, quia miſericordia, ut perfecta ſit, debet charitate fulgere. Eodẽ etiam adumbrantur duo illa oſtiola Sancti ſanctorũ, quæ etiam de lignis oliuarum ibidem fuiſſe commemorantur. *Et in ingreſſu*, inquit, *Oraculi fecit oſtia de lignis oliuarum: Sancti enim ſunt veluti oſtia, per quæ nobis ad Sancta ſanctorum celeſtia aditus aperitur. Illud nõ prætereundum in cuiſmodi oſtiis fuiſſe piẽcturas Cherubim, & palmarum ſpecies, & anaglypha valdẽ prominẽtia, ſignificaturque in Sanctis reperiri Cherubim, id eſt, rerum Diuinarum ſcientiam: ſculpturas palmarum, id eſt, victorias de ſpiritualibus hoſtibus reportatas, anaglypha etiam prominentia, id eſt, virtutes perfectiſſimas, & ſeſe foris oſtentantes, fundentẽſque in alios per exemplum, potiſſimumque per miſericordiæ opera: ſiquidem ea anaglypha ex ipſo ligno oleagino, quod ſymbolum eſt miſericordiæ, prominebant. Poſſumus etiam lic interpretari non carere myſterio, quòd in ipſis oſtiis Sancti ſanctorum deſcripta fuerint palme, ut nimirum quiſquis in Sancta ſanctorũ celeſtia*

Zach. 1.
Chriſtus car
ſilium olei.
Pſal. 1. 3.
Sanctorum
pulchritudo.
Hier. 17. 7.
Olea 14. 6.
Oliua gloria
qua.
D. Hieron.
III.
Gen. 8.
Oliua pacis
ſymbolum.
Beda.
Enoch, &
Helias An
tichriſti tem
pore pacem
Eccleſia de
nunciabunt.
3. Reg. 6. 31.
Oſtiola San
cti ſanctorũ
ſanctos eos
adumbrant.
Dimicantũ
palma de be
ſur, & coro
na.

penetrare contendit, cogitet sibi prius esse cū hostibus dimicandū, consequēdāque victoriarū palmas, iuxta illud 2. Tim. 2. *Non coronatur, nisi qui legitime certauerit.* Quod verō ad candelabri appellationē pertinet, dicuntur Enoch, & Helias candelabra, quia Christum verum lumen tanquam candelabra omnibus præferēt, & ostendent: quod enim Christus lumen sit, dixit Simeon Luc. 2. *Lumen ad reuelationē Gentium, & gloriam plebis tuæ Israel.* Obseruandū est etiam meritō oliuam cum candelabro adhibere, nec solū Enoch, & Helias candelabris, sed etiam oliuis conferri: quoniā semper oleū habebunt, quo luceant. Cum enim oliuæ sint, nunquā ex defectu olei eorū lumen extingui poterit, nec opus habebūt illud cū fatuis virginibus dicere prudentibus: *Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguitur.* Matt. 25.

Matt. 25. 8.

3. Reg. 7. 49.

Lucernā au-

ream gestat,

qui se man-

datis subiicit

Psalm. 128. 104

Charitate

ornati præ-

lati quorum

est alios emē-

dare.

Luc. 2. 32.

Quam eandē ob causam Zach. 4. duæ illæ oliuæ ad dexterā, & sinistram candelabri

apparuerunt. Quod autē Sancti sint candelabra, habes mysticē expressum 3. Reg.

7. vbi ita legimus: *Fecitque Salomon candelabra aurea, quinque ad dexteram, & quinque ad*

sinistram contra Oraculū ex auro puro: & quasi liliū flores, & lucernas desuper aureas, & forcipes

aureos. Etenim candelabra aurea Sancti sunt charitate fulgentes, qui corda, & cor-

pora ferendis Domini mandatis tanquā lucernis subiiciunt: quisquis enim Diui-

nitate se mādatis subiicit, quasi candelabrū est aureū lucernam gestās auream, iux-

ta illud Ps. 118. *Lucernā pedibus meis verbū tuum.* Flores liliij, in quos candelabra desine-

bant, amoenitate patris celestis significant, quos candelabra desuper gerūt, quia

Sancti celestia tantū bona appetūt: aut certē liliij flores castitate exprīmūt, quæ

in Sanctis debet præcipuē eminere. Deniq; plenū mysterij est, quod forcipes etiā

erant aurei: forcipibus enim Prælati, & Prædicatores adabrantur, quorū est fide-

liū lucernas emungere obiurgando vitia, lūmenque virtutum magis illustrando.

Quoniam verō ij, quorum est officium alios emendare, perfectissimi esse debēt,

ne eis dicatur illud Apostol. ad Rom. 2. *In quo iudicas alterum, te ipsum condemnas: ea-*

dem enim agis, quæ iudicis: idcirco etiam forcipes aurei fuisse commemorantur.

Quanto tempore durare debeat Enoch, & Helias prædicatio?
Dabo duobus testibus meis, & prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta.

SECTIO IX.

I.

DE tempore, quo Enoch, & Helias prædicatio duratura est, sic à Deo Ioan. in-

struitur. *Dabo duobus testibus meis, & prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta:*

qui dies conficiunt ex annis nostris vulgaribus tres annos cum dimidio viginti

diebus minis. Quod si sermo esset de mensibus lunaribus, quibus Hebræi ute-

bantur quorum vnus alternis vicibus continet viginti nouem dies, alter triginta:

proculdubid eorum prædicatio excederet tres annos cum dimidio. Quia tamen

probabilius est Ioan. qui Gentibus scribebat, de annis & mensibus iuxta Græco-

rum, Romanorū, aliarūmq; Gentium consuetudinem fuisse locutum: relinquitur

prædicationem Enoch, & Helias duraturā, vt diximus, tribus annis cum dimidio

viginti diebus minis. Etenim tres anni cum dimidio completi, & perfecti conti-

nent dies mille ducentos octoginta. Nec verō quemquam moueat illud Dan. 12.

A tempore cum ablatum fuerit iuge sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolatio-

uem, dies mille ducenti nonaginta: etenim eo loco non est sermo de prædicatione

Enoch, & Helias, sed de persecutione Antichristi, quæ durare debet tres annos

cum dimidio, seu, vt hoc ipso cap. dicitur, menses quadraginta duos, quod idē est.

Cur verō toto eo tempore debeat perdurare eorum prædicatio, duplex ratio af-

ferri potest. Vna est ea, quā tradit Beda, vt fideles alienissimis illis temporibus præ-

sensissimo horum duorum insignium virorū præsidio animentur, & fulciantur: sic

enim

II.

Beda.

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim

enim